

Sygn. akt: III RC 115/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia, 19 kwietnia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Złotoryi III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Tomasz Popiel

Protokolant : Elżbieta Juszczyk

po rozpoznaniu w dniu 19 kwietnia 2018 roku w Złotoryi na rozprawie sprawy

z powództwa M. G. (1)

przeciwko I. K. działającej w imieniu małoletniego M. G. (2)

o obniżenie alimentów

I oddała powództwo w całości,

II nie uiszczonymi kosztami sądowymi obciąża Skarb Państwa.

III RC 115/17

UZASADNIENIE

Powód M. G. (1) wniósł o obniżenie alimentów na rzecz małoletniego pozwanego M. G. (2) z kwoty po 500 złotych miesięcznie do kwoty po 250 złotych miesięcznie.

W uzasadnieniu pozwu M. G. (1) wskazał, iż obecnie odbywa karę pozbawienia wolności i z tego powodu całkowicie utracił możliwości zarobkowe, co w konsekwencji spowodowało jego znaczne zadłużenie alimentacyjne. Podał, iż z powodu braku ofert zatrudnienia, nie jest możliwe jego odpłatne zatrudnienie w warunkach zakładu karnego.

I. K., reprezentująca małoletniego pozwanego, wniosła o oddalenie powództwa.

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew podała, że małoletni M. G. (2) nadal leczy się psychiatrycznie. Jego miesięczne koszty utrzymania wynoszą obecnie około 1 000 złotych. Wskazała, iż sama nie może podjąć zatrudnienia z uwagi na opiekę nad chorym dzieckiem.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Złotoryi z dnia 27 listopada 2014 r. w sprawie o sygn. akt. (...) podwyższono alimenty od powoda M. G. (1) na rzecz małoletniego pozwanego M. G. (2) z kwoty po 350 złotych miesięcznie do kwoty po 500 złotych miesięcznie.

Pozwany M. G. (1) odbywał wówczas karę pozbawienia wolności w Areszcie Śledczym w G..

Małoletni M. G. (2) miał 7 lat. Mieszkał razem z matką I. K., jej mężem oraz rodzeństwem. Uczył się w I klasie Szkoły Podstawowej. Leczył się psychiatrycznie. Miesięczne koszty utrzymania małoletniego wynosiły 500 - 600 złotych. I. K. nie pracowała i pozostawała na utrzymaniu swojego męża. Otrzymywała na syna zasiłek rodzinny, zasiłek pielęgnacyjny oraz dodatek do zasiłku rodzinnego z tytułu kształcenia i rehabilitacji dziecka niepełnosprawnego.

Dowód: akta Sądu Rejonowego w Złotorzy (...)

Powód M. G. (1) ma obecnie 31 lat. Nadal odbywa karę pozbawienia wolności. Składał wnioski o zatrudnienie, lecz nie zostały one uwzględnione z powodu braku ofert pracy. Przed osadzeniem w zakładzie karnym powód pracował dorywczo, a po rozpoczęciu odbywania kary pozbawienia wolności do września 2015 r. był zatrudniony odpłatnie i zarabiał około 1000 złotych miesięcznie. Powód jest zdrowy i może pracować zarobkowo. Powód nie utrzymuje obecnie żadnych kontaktów z małoletnim pozwany.

I. K. ma 29 lat. Mieszka razem z mężem oraz dziećmi w mieszkaniu komunalnym. Miesięczne koszty utrzymania mieszkania wynoszą około 500 - 600 złotych. Nie pracuje i pozostaje na utrzymaniu męża. Małoletni M. G. (2) ma obecnie 10 lat. Uczy się w IV klasie Szkoły Podstawowej w C.. Nadal leczy się psychiatrycznie. Miesięczne koszty utrzymania małoletniego wynoszą około 1 000 złotych.

D. ó d:

zaświadczenie PUP w C. k. 34

zaświadczenie MOPS w C. k. 35

zaświadczenie ZK w K. k. 38

przesłuchanie powoda k. 67

przesłuchanie pozwanej k. 76

Sąd zważył co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 138 kro w razie zmiany stosunków moz#na z#a#dac# zmiany orzeczenia lub umowy dotycza#cej obowia#zku alimentacyjnego.

Postawą faktyczną roszczenia powoda było twierdzenie, iż jego możliwości zarobkowe od czasu wydania ostatniego orzeczenia uległy istotnej zmianie. Według M. G. (1), z powodu odbywania kary pozbawienia wolności całkowicie utracił możliwości zarobkowe, co w konsekwencji spowodowało jego znaczne zadłużenie alimentacyjne.

Jak wynikało natomiast z zebranego w sprawie materiału dowodowego możliwości zarobkowe powoda od ostatniego ustalenia wysokości alimentów nie zmieniły się znacząco. Powód M. G. (1) nadal przebywa w zakładzie karnym. Obecnie jednak pracuje nieodpłatnie.

Zgodnie jednak z treścią z art. 136 kro jez#eli w cia#gu ostatnich trzech lat przed sa#dowym dochodzeniem s#wiadczen# alimentacyjnych osoba, która była juz# do tych s#wiadczen# zobowia#zana, bez waz#nego powodu zrzekła sie# prawa majątkowego lub w inny sposób dopus#ciła do jego utraty albo jez#eli zrzekła sie# zatrudnienia lub zmieniła je na mniej zyskowne, nie uwzgle#dnia sie# wynikłej sta#d zmiany przy ustalaniu zakresu s#wiadczen# alimentacyjnych.

Jak wskazał Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 26 maja 1995 r. w sprawie III CZP 178/94 możliwości zarobkowe zobowiązanego do alimentacji, który odbywa karę pozbawienia wolności i nie jest zatrudniony, ustala się według zasad określonych w art. 135 kro. Z uwagi na okoliczności sprawy sąd może nie uwzględnić niekorzystnej dla możliwości zarobkowych zobowiązanego, jaką spowodowało umieszczenie go w zakładzie karnym (art. 136 kro).

Powód M. G. (1) rozpoczynając odbywanie kary pozbawienia wolności był już zobowiązanym do alimentacji na rzecz małoletniego M. G. (2). Dopuszczając się przestępstwa, które spowodowało umieszczenie go w zakładzie karnym, spowodował utratę możliwości zatrudnienia i dlatego tut. Sąd nie uwzględnił wynikłej sta#d zmiany przy

obecnym ustalaniu zakresu świadczeń alimentacyjnych. Gdyby powód przebywał na wolności, będąc osobą młodą oraz zdrową, z pewnością nie miałby większych trudności w znalezieniu stałego zatrudnienia, tym bardziej przy obecnym znikomym stopniu bezrobocia. Z tego też względu Sąd uznał, iż powód nadal posiada możliwości zarobkowe pozwalające mu nałożenie alimentów w dotychczasowej wysokości.

W ocenie Sądu, powód nie wykazał również zmniejszenia kosztów utrzymania małoletniego pozwanego. Małoletni M. G. (2) jest w okresie intensywnego rozwoju, a jego wydatki nie tyle zmalały, co ulegają ciągłemu zwiększaniu. Ponadto, powód nie zakwestionował wskazanych przez I. K. kosztów utrzymania małoletniego pozwanego, a wręcz przeciwnie - w trakcie przesłuchania - przyznał, że obecne koszty utrzymania małoletniego syna wynoszą około 1 000 złotych miesięcznie.

Mając na uwadze, iż powoda zwolniono w całości z kosztów sądowych, nie uiszczonymi kosztami sądowymi obciążono Skarb Państwa.